

Alászállás a moszkvai metróba

Снисхождение в Московское метро

Van mozgás még hisz a metró szalad
Az állomások bugyrai között
Mint pokolbéli Möbius-szalag
Sínpár kering föld mélyén föld fölött
S fortélyos belső végtelenbe zárva
Nem futhat máshová csak önmagába

Van haladás hisz itt a föld alatt
A mozgólépcső mint Kharübdisz nyelve
Lökődik egyre és ki ráragad
Bendőbe süllyed majd sötét belekbe
De már elébb márványfoggal darálja
A csarnok mérges nyálu Szküllá-szája

Hadész e hely a kárhozott hadat
Trolibuszok Kharón sajkái hozzák
Az ötkopejkás obulusokat
Automaták nyelik le és beosztják
Hány lélek juthat egyszerre a mélybe
Minósz s Rhadamantüsz ítéletére

Mint Orpheusz poklokba is leszállva
Kereslek drága Mása tégedet
Eurüdikémet kit a vodka lángja
S a reménytelenség elégetett
S mert érmém nem maradt elém lökődnek
Acélkarokkal alvilági szörnyek

Kit lágyíthatnék meg dalommal én
Talán az ellenőrnő-Kerberoszt
Ki öklét rázza és üvölt felém
S ígér milíciát és Tartaroszt
Nem inkább vissza föl a napvilágra
Bakkhánsnők vermutmámoros karába

(Baka István *Farkasok órája* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)